

[Arbejdsministeren.]

side først forudsættes at skulle have virkning fra overenskomstforhandlingernes afslutning, finder jeg, at vi bør give arbejdsmarkedets organisationer tilstrækkelige muligheder for og tid til de nødvendige overvejelser og forhandlinger, således at vi kan få gennemført nye mæglingsregler på forsvarlig vis.

Hvad jeg her har sagt, gælder naturligvis også og ikke i mindre grad det af det kommunistiske parti fremsatte forslag om ophævelse af forligsmansloven.

Erling Dinesen (S):

Jeg vil gerne have lov til allerførst at understrege, at jeg mener, at loven om mægling i arbejdsstridigheder eller forligsmansloven, som den normalt kaldes, er en meget vigtig lovgivning på arbejdsmarkedet. Jeg mener, det må være af vital interesse både for arbejdsmarkedets parter og for samfundet, at der gøres en aktiv indsats for at begrænse eller forhindre omfattende konflikter på arbejdsmarkedet.

Det er klart, at den frie forhandlingsret er noget helt afgørende både for fagbevægelsen og for socialdemokratiet, men det forhindrer ikke, at alvorlige forsøg på mægling foretages, når konflikter — og det kan være meget omfattende konflikter — truer. Jeg mener også, det er i lønmodtagernes interesse, at man gør forsøg på at begrænse sådanne konflikter.

Det vigtigste må efter min opfattelse være, at der opnås et forhandlingsresultat, som begge parter kan acceptere, og det er jo meget ofte sket netop i kraft af forligsinstitutionens medvirken, og forhåbentlig — lad mig føje den bemærkning til — sker det inden så forfærdelig længe igen.

Når dette er sagt, vil jeg gerne føje til, at det er åbenbart noget ganske andet, kommunisterne tilstræber. De foreslår, at forligsmansloven ophæves. Det mener jeg er et helt ansvarsløst forslag, som kan få særdeles skadelige konsekvenser også for den tilstundende overenskomstsituation.

Kommunisterne giver den begrundelse for ophævelse af loven, at det i stedet bør overlades til arbejdsmarkedets parter at fastsætte de nærmere regler for mægling i konflikt og afstemning om det opnåede resultat. Jeg må indrømme, at da jeg læste det,

måtte jeg spørge mig selv, om kommunisterne overhovedet ikke aner noget om, hvordan den nugældende forligsmanslov er blevet til. Man burde i alle tilfælde vide, at den lovgivning, vi har, netop bygger på forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter og det resultat, som kom ud af disse forhandlinger. Det er ingen hemmelighed, det er almindelig kendt, at både LO og Dansk Arbejdsgiverforening ønsker ændringer i denne lovgivning, og at der forhandles herom, men disse problemer har jo haft nøje forbindelse med forhandlingerne om en ny hovedaftale, som der nu er opnået enighed om mellem hovedorganisationerne. Revisionen af forligsmansloven har også forbindelse med spørgsmålet om nye forhandlingsregler, som man til gengæld ikke er blevet enig om, men man har aftalt en køreplan for de kommende forhandlinger, som formentlig dækker det behov, der er i denne sammenhæng.

Hermed er jeg så nået til SFs forslag, som er en genfremsættelse af et forslag, vi tidligere har behandlet her i folketinget. Jeg kan for så vidt dele SFs beklagelse af, at udvalgsarbejdet om en revision af forligsmansloven ikke er afsluttet, men det hører jo bl. a. sammen med, som jeg har nævnt, at forhandlingerne om hovedaftale og nye forhandlingsregler har spillet en vigtig rolle i denne forbindelse.

Så siger man i begrundelsen for forslaget fra SFs side, at det igangværende udvalgsarbejde ikke kan betyde, at folketinget ikke kan tage stilling til det foreliggende lovforslag, og heri må man naturligvis principielt give SF ret, men jeg vil dog advare imod, at vi her ligesom forsøger at spille bedreviddende og dermed presser en lovgivning ned over hovedet på arbejdsmarkedets parter, en lovgivning — og det vil jeg gerne understrege — som de altid selv og efter mine begreber helt naturligt har haft den afgørende indflydelse på.

Jeg mener derfor, at det, vi bør gøre, er at henstille til arbejdsministeren, at han søger dette udvalgsarbejde fremskyndet og afsluttet så hurtigt som muligt, og at vi så i øvrigt afventer resultatet af de forhandlinger, som foregår i det udvalg, som de organisationer, der er direkte berørt af disse problemer, selv har ønsket nedsat for at få kulegravet alle disse spørgsmål.